

HERCEG-NOVI, gradska vrata

područja, prilagođenu kosoj i izbočenoj morskoj obali, čini tvrđavica čiji su počeci iz 1382, kad je Tvrtko I. zauzeo župu Dračevicu i osnovao Novi. Po hercegu Stjepanu Vukčiću, koji ga je u XV. st. proširio i utvrdio, dobio je sadašnje ime. Iz vremena španjolske (1538) i tur. (1539-1687) okupacije potječe tvrđava Španjola (Gornji Grad) i dio zidina na SI (Kanli--kula), dok su Mlečani (1687 – 1797) podigli pokraj mora tvrđavu s kulama Fortemare i predgrađe Citadelu. Crkve franjevačkog samostana Sv. Antuna (1687) i kapucinskog Sv. Franje (1688) građevine su skromnih domaćih kasnobaroknih osobina.

U okolici Herceg-Novog nalaze se ostaci ranohrv. crkvica Sv. Stjepana u Sušćepanu (IX-XI. st.) i Sv. Tome u Kutima (X-XI. st.).

LIT.: N. Đonović, Castelnuovo, Graz 1902. – T. K. Popović, Hercegnovi, Dubrovnik 1924. N. Luković, Boka Kotorska, Cetinje 1951. – P. Mijović i M. Kovačević, Gradovi i utvrđenja u Crnoj Gori, Beograd i Ulcinj, 1975, str. 55-58, 146-150. Horvat - Matejčić - Prijatelj, Barok.

HERGEŚIĆ, Ivo, književni kritičar i teatrolog (Zagreb, 23. VII. 1904 – 29. XII. 1977). U Zagrebu je studirao romanistiku i germanistiku te doktorirao 1927. Bio je novinar i urednik »Obzora« (1923-41), profesor na Filozofskome fakultetu u Zagrebu (1956 – 71), gdje je osnovao katedru za komparativnu književnost. Proučavao je svjetsku i hrv. književnost, objavio je dvadesetak knjiga književnih eseja i rasprava. Pisao je teatrološke studije, filmske i lik. kritike, preveo je mnogobrojna djela s francuskoga, njemačkoga i drugih svjetskih jezika, između ostaloga Povijest umjetnosti M. Osborna (Zagreb 1934) zajedno s Franjom Jelašićem. Lik. zapise objavljivao je poglavito između 1928 – 35. u »Obzoru« i »Jutarnjem listu« te u »Hrvatskoj reviji«, »Hrvatskom kolu« i »Svijetu«. Pisao je o suvremenim hrv. umjetnicima (Lj. Babić, V. Becić, V. Gecan, K. Hegedušić, A. Motika, V. Radauš, M. Uzelac, M. Vanka i dr.) a pratio je i lik. stvaranja u Francuskoj i Njemačkoj.

BIBL.: Likovne kronike, feljtoni, zapisi, Zagreb 1994.

LIT.: V. Crnković, Likovni zapisi Ive Hergešića (s bibliografijom radova iz lik. umjetnosti), pogovor u knjizi I. Hergešića, Likovne kronike, feljtoni, zapisi, Zagreb 1994.

HERMAN, Oskar, slikar (Zagreb, 17. III. 1886 — 18. I. 1974). Završio je Višu trgovačku školu u Zagrebu i jednu godinu polazio slikarsku školu K. Filipa. God. 1904. odlazi u München. Kratko vrijeme učio je kod A. Ažbèa, a potom je bio primljen na Akademiju, prvi od predstavnika »münchenskog kruga« hrv. slikarstva (Becić, Herman, Kraljević, Račić). S prekidima studira do 1910 (J. Herterich, H. Habermann, K. Raupp, P. Halm). Neko vrijeme radio je u zajedničkom ateljeu s kolegama J. Račićem i Poljakom R. Kramsztykom. U rujnu 1908. prvi put je u Zagrebu izložio svoje radove. Osim kraćih boravaka u Berlinu i Parizu, živio je u Münchenu do dolaska nacista 1933. Vratio se u Zagreb, iz kojega bježi početkom rata. God. 1942 – 44. bio je u izbjegličkom logoru Ferramonti--Tarsia u Italiji; poč. 1944. priključuje se partizanskom pokretu i djeluje u partizanskoj umjetničkoj koloniji u Cozzanu. Od kraja 1944. organizira u

O. HERMAN, Pejzaž sa tri stabla (1963). Zagreb, Moderna galerija

